

25^e Aller Hochwasser Rallye 2004

Vrijdag 26 maart was het zover na een winterlang zwaar trainingsprogramma verzamelde het C11 team zich om naar Duitsland af te reizen, waar we de Aller zouden bedwingen.

Met drie auto's zijn we richting Duitsland gereisd. In de buurt van Deventer hebben we nog even een stop gemaakt. Hier deed onze oudste carnivoor zich

tegoed aan gehaktstaven en andere bruine versnaperingen. De rest had genoeg aan een kopje koffie. Vervolgens zijn we doorgereden naar het startpunt van de rally in het Duitse Celle.

Het start punt was ondanks de goede voorbereiding van Fer in eerste instantie niet te vinden. Bij de plaatselijke jachthaven informeerden we bij een schipper of hij wist waar de tocht zou beginnen. De man gaf aan dat we wel in de jachthaven mochten starten en informeerde of we de tocht in 3 of 4 dagen gingen doen! De mededeling dat wij het in een dag zouden doen ontlokte bij de man de uitspraak dat het "Wahnsinnig und unmöglich war"¹.

¹ Best een leuk tochtje

Verder informeerde hij ons dat “ein unschiffbare Baustelle und vier wehren in der Fluss war²”. Dit was wel een geruststellende gedachte.

Toch hebben we maar even bij de bouwplaats gekeken en het bleek wel mee te vallen. Toen we weer langs de plek kwamen die Fer had aangekruist op zijn route beschrijving zagen we een paar auto's met kano's op die plek. Inderdaad hier was het startpunt. Met vereende krachten de C11 in elkaar gezet en vervolgens door de bossen naar Verden. Aan het aantal caravans langs deze weg te zien was het kampeerseizoen in Duitsland al begonnen.

In Verden hadden we al snel de Watersportverein gevonden en konden we ons kamp opmaken in de sporthal. Slaapplaatsen was geen probleem echter om met een benzine brander op de kunststof vloer, de voortreffelijke maaltijd

van Corrie op te warmen, vond de organisatie een niet al te goed plan. In overleg zijn we toen uitgeweken naar de damesdoucheruimte waar het begrip “kamperen” in een ander licht kwam te staan.

Na het diner werd de afwas door Toby en Joop onder de douche gedaan zodat er niet alleen haren in de douche putjes zaten. Na de afwas werd het dessert in de plaatselijke horeca genuttigd.

² Er is veel te doen op de rivier

De nacht zou kort zijn omdat we om 3:15uur zouden opstaan maar door de bijgeluiden die door de kanoërs werden geproduceerd, mede geïnitieerd door Corrie's chili con carne, maakte de nacht nog korter. Met dikke ogen zaten we om 4 uur in de bus richting Celle, waar we wakker werden gehouden door de organisatie die de Baustelle als een levensbedreigende situatie zag en daar nogal nerveus over deed. In Celle even snel ontbeten en om 5:40uur ging de monstertocht beginnen. Onder begeleiding van een megafoon werden we door de baustelle geleid en begon de tocht door de bossen van Celle. De temperatuur was duidelijk nog onder nul waardoor er op pedels en boot lagen ijs begonnen te ontstaan.

Bij het dorpje Oldau was de eerste stuw. Hier bleek dat een C11 in het water wel een team is echter op het land was de chaos compleet. Sommigen begonnen de boot te verplaatsen anderen eerst hun bagage en nog weer anderen vonden het weer nodig verder te ontbijten. Kortom grote chaos waar ook nog diverse andere kanoërs zich een weg door moesten banen. Na deze vertraging konden we het ruime sop weer kiezen op naar de stuw van Hornbostel. Door de wol geverfd nam Kees zijn taak als stuurman en mentor van het C11 team voortreffelijk waar, en wel door organisatie in de chaos van

het overdragen te brengen. Door de aanpassingen van Kees gingen de volgende stuwen een stuk sneller.

Bij de stuw van Stillenhöfen zijn we nog even gestopt voor koffie en wat te recupereren. Hier hadden we een nieuwe uitdaging. Door de steenachtige oever moesten we de C11 via de aanlegsteiger te water laten. Geen probleem zou je zeggen maar om de C11 over een loopplank van 80cm breed te dragen is toch best nog lastig.

Ondertussen was het bos overgegaan in een weide gebied waar we vele, ook zeer grote, roofvogels en ook ooievaars zagen. Het is niet te bewijzen maar nadat Frans Bauer begon te zingen leken er wel meer vogels te verschijnen.

Frans Bauer? De door John meegesmokkelde CD speler deed verwoeden pogingen om "heb je even voor mij" af te spelen.

Maar John kwam er wel achter waarom deze speler in de container lag, de minste trilling

deed de CD overslaan. Nadat de CD speler trillingsvrij was opgesteld werd het geluid toch beter en konden we uit volle borst meezingen.

Bij de laatste stuw bij de rivier de Leine werd nogmaals een beroep gedaan op de vindingrijkheid van de kanoërs om de C11 te water te krijgen, voor de eerste keer in zijn leven werd de C11 op z'n Gronings te watergelaten.

Het dorp Hodenhagen markeerde de helft van de tocht en nu konden we eindelijk terug gaan tellen. De afstand begon toen zijn tol al te eisen. Er werd regelmatig van plaats gewisseld en de kolkjes achter sommige peddels werden wel erg klein. Tijd voor een drijfstop, door de stroming voortbewogen genoten we van de omgeving en de lunch.

Uitgerust door het drijven zetten we de tocht voort, hoewel we onder de "Soul" muziek van

Frans best een aardig tempo haalden, bleek dat de muziek van Annie M.G. Schmidt het tempo desastreus beïnvloede. Ook muziek van André Hazes was niet kano vriendelijk genoeg dus werd Frans maar weer uit zijn hoesje gehaald.

Bij Frankenfeld waren zulke meanders in de rivier dat we vier maal dezelfde boerderij met ooievaarsnest tegen kwamen. Hoewel de omgeving best de moeite waard zou moeten zijn hadden de meeste alleen oog voor de kilometerpaaltjes. De verveling sloeg toe, men begon zelfs slagen te tellen 250 per 500 meter dat zijn in totaal 56000 slagen dit was ook niet echt een motivatie.

Naarmate het einde naderde begonnen bij veel vaarders lichaamsfuncties uit te vallen. Even aanleggen. In overleg werd er gekozen voor een zand strandje. Dit bleek toch wat modderiger dan in de folder stond met als resultaat dat de boot behoorlijk vervuild werd. Aan land even wat uitgerust en gegeten en ons opgeladen voor de laatste 10 km

Eindelijk kwam Verden in het zicht onder een luid gezang van Frans legden we om 18:10uur aan bij de WSV³ en werden onder een luid applaus en met

³ Wasser Sportverein Verden

Schnaps ontvangen. De voorzitter van WSV sprak ons vol ontzag toe en dit had niet alleen te maken met het feit dat hij al met minstens 100 vaarders Schnaps gedronken had.

Als herinnering werden we allen voorzien van een URKUNDE, sticker, keycord, sleutelhanger en sommige van ons kregen ook nog een paperclip.

Dat de woorden van bewondering niet alleen aan de Schnaps te wijten waren is te lezen op de website van WSV

www.wsv-verden.de/ahwr.html

Ik citeer: “Die Mannschaft vom KV – Natsec – Niederlande, waren die 112km Strecke mit einem Mannschaftskanadier unterwegs das war mit Sicherheit auch kein Zucker schlecken⁴”

⁴ Zoetjes aan was het toch niet zo gemakkelijk met een C11

Nadat we ons opgefrist hadden en de ergste verzuring was verdwenen hebben we in een Mexicaans restaurant gedineerd. Meer dan een hoofdgerecht was niet aan ons besteed. De meesten zaten constant te knikkebollen en wilden maar een ding, slapen.

De tweede nacht in de sporthal leek veel langer en op de een of andere manier waren er ook minder bijgeluiden. Wat een stukje varen wel niet met je kan doen.

Na het gezamenlijke ontbijt hebben we de boot gereinigd en uit elkaar gehaald en zijn de terugtocht naar holland begonnen waar we om 14:00uur aankwamen. Uiteraard met een tussenstop bij het Gehaktstavenpaleis om de carnivoristische behoeften van sommige van onze teamleden te bevredigen.

Het was weer een geslaagde C11 tocht waarin de teamspirit goed merkbaar was en de fysieke grenzen van het team bijna bereikt waren.

Maar als we weer op krachten zijn, zeker voor herhaling vatbaar.

Data:

Rivier: de Aller
Datum: Zaterdag 27-3-2004
Lengte tocht: 112 km
Gemiddelde snelheid: 8.96 km/h
Stroomsnelheid: 3,2 km/h (gemiddeld)
Temperatuur: -2 tot 6°C
Weer: Droog , bewolkt.
Boot: Natsec C11
voedingsmiddelen: Brood, crackers, Kapitein koek, Mueslirepen, Marsjes, Nutsen, Chili con Carne met sla en Turks brood (recept verkrijgbaar bij Corrie), Gehaktstaven.
Team leden: Kees, John, Corrie, Annie, Paul, Fer, Joop, Wolter, Jacques, Toby en Bill.
Hydratie: Isostar, Thee, Schnaps, Tweedrank, Koffie, Schippersbitter, Jenever, Cola, Jagermeister, Beerenburg, Weisbier.
Auteur: Jacques

